

Î N C H E I E R E

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Orvento-Metall Trading Company”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Orvento-Metall Trading Company” împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Iancioglo cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Orvento-Metall Trading Company” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 30 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 29 iunie 2016, SRL „Orvento-Metall Trading Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Iancioglo cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 14 aprilie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea directorului SRL „Orvento-Metall Trading Company” depusă în privința executorului judecătoresc Anatolie Iancioglo.

Menționează că, în decizie, în partea constatatoare, au fost indicate circumstanțele de fapt și de drept, invocate în sesizare, însă în motivare a fost invocată doar necompetența Colegiului disciplinar legată de procedura de executare și de încasare a onorariului executorului judecătoresc, alte argumente nefiind aduse.

Consideră că, simpla invocare a motivului de necompetență a Colegiului disciplinar în examinarea sesizărilor ce țin de procedura de executare și de încasare a onorariului executorului judecătoresc este incorectă și ilegală, întrucât

nu îndeplinește condițiile legale ce impun motivarea deciziei adoptate, iar acest fapt duce la nulitatea deciziei adoptate.

Susține că, conform art. 4 din Codul deontologic, activitatea executorului judecătoresc este guvernată de principiul respectării legilor, care obligă executorul judecătoresc să-și îndeplinească atribuțiile în strictă conformitate cu prevederile legale.

Afirmă că, orice acțiune ale executorului judecătoresc în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu urmează a fi executată în strictă conformitate cu legea, iar orice deviere de la norma de drept constituie abatere disciplinară și urmează a fi calificată și sancționată corespunzător.

Relevă că, emiterea de către executorul judecătoresc Anatolie Iancioglo a unei încheieri, care a fost anulată de instanța de judecată ca fiind ilegală, constituie o încălcare a principiului respectării legilor, o faptă care aduce atingere onoarei ori bunelor moravuri; o încălcare a Codului deontologic și cel puțin o neglijență în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare, iar toate aceste încălcări constituie motiv întemeiat legal de tragere la răspundere disciplinară. Cu toate acestea, Colegiul disciplinar nu a luat în considerare circumstanțele expuse și a dispus respingerea nemotivată a sesizării SRL „Orvento-Metall Trading Company”.

Solicită anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 14 aprilie 2016 și obligarea acestuia de a emite o decizie cu privire la sancționarea executorului judecătoresc Anatolie Iancioglo.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, art. 21 din Legea nr.113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, în vigoare la momentul apariției situației juridice din speță, indică expres cazurile în care executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară, iar printre acestea lipsește vreo prevedere, care ar indica posibilitatea tragerii executorului judecătoresc la răspundere disciplinară pentru emiterea repetată a încheierilor de calculare a cheltuielilor de executare.

De asemenea, prima instanță a reținut că, conform art. 22 alin. (1) din Legea enunțată, în vigoare la momentul apariției situației juridice din speță, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției este unicul organ, ce are competențe de a constata și aplica sancțiuni disciplinare executorului judecătoresc. Respectiv, instanța de judecată nu poate să-și aroge dreptul de a aplica sancțiuni disciplinare executorilor judecătorești, dublând activitatea Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești.

Prin urmare, prima instanță a considerat că, la emiterea actului administrativ, contestat de către reclamanta SRL „Orvento-Metall Trading Company”, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești nu și-a încălcat competența, a respectat procedura stabilită și prevederile legislației în vigoare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Orvento-Metall Trading Company” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 mai 2017, SRL „Orvento-Metall Trading Company” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar cele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanțele judecătorești le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, precum și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Menționează că, instanțele judecătorești nu au luat în considerare prevederile unui șir de articole ale legislației ce reglementează raporturile, ce urmează a fi judecate.

Susține că, în decizia contestată sunt indicate succint constatările de fapt și de drept invocate de SRL „Orvento-Metall Trading Company” în sesizare, însă nu este adusă nici o motivare în sprijinul deciziei adoptate, iar nemotivarea deciziei este o încălcare gravă a principiului egalității și echității justiției,

Afirmă că, din decizie nu este clar și nu se cunoaște din care motive au fost respinse argumentele invocate de către SRL „Orvento-Metall Trading Company”, la fel, nu au fost aduse careva argumente vis-a-vis de motivarea soluției adoptate de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești. Or, reieșind din conținutul art. 23 alin. (8) din Legea privind executorii judecătorești, nemotivarea deciziei de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești atrage după sine sancțiunea nulității de drept a acesteia.

Relevă că, reieșind din faptul că, orice acțiune a executorului judecătoresc în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu urmează a fi executată în strictă conformitate cu legea, iar orice deviere de la norma de drept constituie abatere disciplinară și urmează a fi calificată și sancționată corespunzător, Colegiul disciplinar intenționat nu a luat în considerare toate aceste circumstanțe și a dispus respingerea nemotivată a sesizării SRL „Orvento-Metall Trading Company” privind atragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Anatolie Iancioglo.

Mai relevă că, decizia Colegiului disciplina al executorilor judecătorești din 14 aprilie 2016 contravine prevederilor pct. 47 lit. e), f) și g) din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 75 din 09 martie 2011.

Invocă că, instanța de apel formal a respins apelul, întrucât soluția dată de către aceasta nu diferă de soluția expusă de către prima instanță.

Declară că, instanța de apel a examinat dacă în acțiunile executorului judecătoresc sunt întrunite elementele unei abateri disciplinare, în timp ce această atribuție ține de competența Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și nu de competența instanței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 29 martie 2017 și la data de 26 mai 2017, a depus cerere de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Orvento-Metall

Trading Company” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către SRL „Orvento-Metall Trading Company”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Orvento-Metall Trading Company” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Orvento-Metall Trading Company” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic